

'אויב התורה'!

דברי חיזוק חוצבי להבות אש, ממורנו ראש הישיבה הגאון

רבי אליעזר יהודא פינקל שליט"א

היה יכול להעלות על דל שפתיו, אבל הוא עמד והתריע, זו 'סכנה'! זה 'יהרג ואל יעבור'! זה 'טרייף'! הוא הרעיד את אמות הסיפים! ואיזה התעוררות עצומה זה עשה, שמענו 'קול אלוקים חיים מדבר מתוך האש'! איך יחיד קם ועשה את הלא יאומן, נגד הרגלי חיים, לא כולם הבינו את עומק החורבן, אבל מאז יצא הכרוז 'מי לה' אלי'! 'עד מתי אתם פוסחים על שתי הסעיפים'!

הוא נתן הוראה באסיפה של כל מרביצי התורה בישיבה, להעיר כל אחד לחבירו בנחת, בנחת, וכשלא שומע, נתונה הרשות לאנשי הצוות לקחת את זה, הוא דיבר שלא כדרכו לגמרי, הוא אמר: 'יש לי את הכוח לאסור מצד 'חושן משפט', על כל מי שמחזיק מכשיר בבית מדרש, על בחורים שבכלל יש להם שייכות לה'.

הוא אמר: 'בבית מדרש הס מלהזכיר! לא בגלוי ולא בסתר! זה אסור לגמרי! יש לי את הכוח לאסור הוא אמר, בסדרים, זה אסור בנגיעה איסור גמור! גם זה יש לי כוח לאסור, לא ימצא בין כותלי הישיבה! ולהוכיח על זה'. גדולי ישראל הורו, שאסור לבחור בכלל להחזיק את זה, ומי שמאוד דחוף לו יש עצות, ומי יבוא אחר המלך? מי יכול להתיר את זה?!

ואת כל זה הוא בכה רבותי, על מה שנקרא היום 'כשר', שזה 'אויב התורה'! ואוי לנו, אם איזה 'שטן' אנחנו צריכים להתמודד? 'גילוי עריות' ו'שפיכות דמים'! אם לא נעצור את זה עכשיו, את ההרגל החיים הזה, מי יודע מה בעוד שנה שנתיים?

אי אפשר לומר, אני ברוך ה' נקי, מה זה קשור אלי, זו רוח טומאה נוראה שמתמא את כל הבית מדרש! כמה צריך מסירות נפש שלא יכנס לאוויר שלנו, אם ח' יש רוח טומאה בבני תורה, איך אפשר לומר 'דינו לא שפכו את הדם'? מי לא ב'עיר הקדושה' זה בתוך ג' מילין, 'אין בית אשר אין שם...' זה פחד נורא! מי יכול להישאר שאנן ולומר שלום יהיה לי, לי זה לא יקרה?

אם חלילה יכנס ח' גוי מסית לתוך הבית מדרש, ויחלק חומר מסיוני לעשר אחוז, לאחוז אחד בבית מדרש, וכי נשאר אדישים? ואם חלילה יכנס מחבל רותח מועץ עם סכין ויפיל חללים רח'ל, הרי נהפוך את העולם! אפילו אם משהו יכנס עם עיתון מאוס, או אם רח'ל איזה סם, נורא נוראות! וזה הרי הרבה יותר גרוע! איך התרגלנו לזה? הרי רואים אנשים, בתים טובים ומעולים נופלים חלל! ומי יודע אם יש תקומה לזה? וכל זה ברגע אחד, במבצע קטן, במבט אחד במכשיר זול, בין הסדרים, ומוציא שבת, רח'ל, הרי זה צועק לנו, האוויר מורעל ומודבר!

אילן זקוק למים ולהדברת מזויקים, 'אין מים אלא תורה', ברוך ה', 'אכשר דרא', יש ריבוי תורה, אבל יכול להיות עץ אדיר, ארו בלבנון, אבל תולעת אחת קטנה, משילה עוד ועוד תולעים, וזה מברסם ועוקר את האילן, הצצה אחת, סיפור אחד, חד פעמי וזהו, וזה מברסם. הבחור, האברך, שהוא באמת לומד חזק, הוא 'למדן', הוא ירא שמים, הוא לא מתפעל, הוא חזק, אבל תולעת אחת!

ר' ברוך בער אמר, שלקה לו עשרים וחמש שנה להוציא מחשבה אחת מהראש! ומי אנחנו? 'כי רבים חללים הפילה ועצומים כל הרגויה', הנסינות היום הם עצומים! 'לא שערם אבותיכם'! אני לא מדבר עליכם בני התורה, שלומדים בקדושה ובטהרה, אבל היצר הרע שם על זה את כל הנשק שלו, הוא יודע שזה הסוף.

'אמר רבי טוביה כל המרפה עצמו מדברי תורה, אינו יכול לעמוד ביום צרה', זה הדבר היחיד שיכול להחזיק אותנו.

ה'חזון איש' אמר שכשהוא צריך חיזוק יש לו 'רעצפט', את ה'אבות דרבי נתן' פרק כ' שזה ב'תנא דבי אליהו': 'אמר רבי שמעון בן יוחאי, כל הנותן דברי תורה על לבו, מעבירין ממנו דברים קשים, הרהורי זנות, הרהורי עבירה, הרהורי חרב, שטות, יצר הרע, עבודה זרה, עול בשר ודם, ומלבשתו ענוה, ויראת השם, ואינו מתיירא מפתויי יצרו'.

על זה היצר הרע שם את כל הכח, הוא מוכן שיעשו מצוות, הוא מוכן גם שילמדו תורה. היום ברוך ה' 'אכשר דרא', כמה חסד יש, כמה אפשר בקלות ללמוד את כל התורה, הכל זמין, הכל בכף יד, אבל דבר אחד הוא נלחם בערמומיות עצומה, בכל הכח! שכל רגע ובכל מקום היו מחוברים לעולם הזה, לכל אירוע, לכל העולם, להיות זמין בכל רגע, לא להיות שקועים ופרושים מהעולם, לא להיות שקועים בתורה חלילה! הוא נלחם להוציא את האדם מהעולם שלו, ולהשליך אותו לכל הבלי העולם הזה.

'רבנו של עולם'! איך יש סיכוי לגדול בתורה בצורה כזו? הוא מנסה בכל הכוח להתחכך עם לומדי התורה, לשנות את תפיסת החיים, הוא מכניס ארס למוח של בן תורה! רבי אלעזר בן ערוך היה מכריע את כל התנאים בכף מאזניים, כשידד למרחצאות וחזר, 'איעקר ליה תלמודיה'. 'החרש היה לבם', זה מבהיל! וכל זה בהנאת רשות, בדבר שהוא היתר, וק"ו לעולם הזה שלנו, ה' ירחם, איזה יצר הרע? מי יודע מה התרופה?

ידוע אגרת ה'חזון איש': 'ללמוד תורה, ללמוד שעה ולהפסיק, הוא קיום התוהו והאפס וההעדר, והרי זורע ושולח עליהם מים לסחפם, עיקר הלימוד הוא התמידי והבלתי נפסק, והוא סוד הקדושה, זה שעושה תורתו קרעים קרעים אסף רוח, ומן הראוי לחבל בתחבולות איך לקנות את התמדת הלימוד ולהתפלל על זה'.

כל זה מדובר רבותי, על מכשיר מה שקוראים היום 'כשר', הוא 'אויב התורה'! 'קשורה בו ככלב'! כמה נוקים שזה עושה בכל כך הרבה תחומים, בבין אדם למקום, בתורה, בתפילה, בצורת בית כנסת, בצניעות, ברדיפת החיים, בכבוד האדם, באיפוס המוח, בשעבוד ועבודת בעולם הזה, בבין אדם לחבירו, בין איש לאשתו, בהרס החינוך, בכיבוז, כמה שזה נוח ומיקל זה כך ממכר, ומרוקן, ומנוון, ומנתק את הקשרים האמיתיים לחיי רוח, ומעל הכל, זה נקרא 'רפו ידיהם מן התורה', רח'ל מה שזה מביא, ומי מדבר על 'טרייף רח'ל'!

בני התורה הקדושים, בחורי חמד, אברכי משי, אתם 'נזר הבריאה', אף אחד לא חשוד על זה, אתם לא צריכים לדעת מזה, זה בושה לדבר על זה במקום כזה, אתם צריכים להשקיע את כל הראש בתורה, ביראת שמים בטהרה, זה שורף את כל המזויקים, את כל המקטרגים, אבל להיזהר ולמחות, כי הסכנות אורבות! 'מי יאמר זיכיתי? כשמתדד הדין מתוהה, המשחית לא מבדיל, והזאבים נועצים את צפרניהם בתוך הבית מדרש, בכל הקודש! כמה משטינים בחוץ? ורוחות רעות, וסכנות איומות, כמה אנחנו? כמה ילדים חשופים לסכנות נוראות? 'עת לעשות לה'.

האבא זצ"ל היה כל כולו אהבת התורה, כשהוא ראה את הסכנות האלו עומדים על צאנו, הוא היה מהראשונים שזעק, והתחנן, ובכה מקירות לבו בדמעות שלישי, הוא לא

'דברי תורה צריכים חיזוק', אנחנו עכשיו בזמן קריטי מאוד, קוראים לנו בני התורה להתחזק, אני לא עומד חלילה כמוכיח בשער, וודאי לא בשביל בני תורה ותלמידי חכמים מופלגים, אבל כשבוערת אש, זה לא זמן לחשבונות, כל אחד צריך לחטוף את כל מה שהוא יכול, הסכנות היום הם גדולות, הגוירות והאסונות לא מאפשרים לנו להישאר קרים, ידוע הרמב"ם הלכות תענית: "שביומן שתבוא צרה ויעקוק עליה, ויריעו, וידעו הכל, שבגלל מעשיהם הרעים הורע להם, וזהו שייגרם להם להסיר הצרה מעליהם. אבל אם לא יזעקו, ולא יריעו, אלא יאמרו, דבר זה ממנהג העולם אירע לנו, וצרה זו נקרה נקרות, הרי זו דרך אכזריות, וגורמת להם להידבק במעשיהם הרעים, ותוסיף הצרה צרות אחרות" רח"ל.

כשרואים כאלה גזירות, וכאלה אסונות, כשיש עצירת גשמים, יש סדר שלם בתענית, סדר שלם של תעניות, "ג תעניות בחודש, גדולים וקטנים, גברים ונשים, אבלות של ממש, אם שלוש אנשים נהרגים בג' ימים, אחד אחרי השני, אז זה ממש מכת דבר רח"ל! התרגלנו לכאלה מכות, לכאלה אסונות נוראים, זה פחד! כאלה חלאים, כאלה צרות, שהקב"ה ישלח רפואה שלימה לכל החולים, להגאון רבי רפאל בן חנה מרים שהיה בריא, וכל החלאים בישיבה, לילדים היקרים חיים מיכאל שלמה בן מיכל, רפאל יצחק אייזיק בן מיכל בתוך שאר חולי ישראל, חוטפים פחד!

'נחפשה דרכינו ונחקורה', מרמזים לנו מהשמים, אני שמעתי מגדולי ישראל שליט"א, ורואים את זה בחוש, אנחנו נמצאים עכשיו, בסוף של הסוף, כמוש על פתח הגאולה, מה צריכים לעשות? ה'חפץ חיים' אמר, שגם אם ניקח את כל התנאים ואת כל האמוראים, לא נמצא עצה טובה יותר מאשר 'עסוק תורה וגמילות חסדים', צריך להיות כל כולו בתורה, ולראות בשני מדות טובות, לא חלילה לסגור את הגמרא, יש מספיק אופנים בתוך הבית מדרש, לעודד את השני, ולצאת מהנגיעות האישיות, זה היה החלה של הישיבה בשנחא, ובכל התקופות, בחוץ היה אש וגפירת, תהו ובהוה, אבל בתוך הבית מדרש, אש להבה של עמל התורה.

אני לא נביא, אין אתנו יודע עד מה, חלילה לא באתי לשים אצבע על אף אחד, לא באתי חלילה כדי לתת מוסר, ודאי לא אני, לא מגיע לכם מוסר, מגיע לכם ישר כוח, על החיזוק העצום שאתם עושים, על הקידוש השם העצום שאתם עושים, שהעולם עומד ומשתומם מהכוחות העצומים שלכם, אתם אולי מורגלים בזה, אבל אנשים באים כסדר ומתמלאים התפעלות, זה אבן שואבת, אני מלא בושה וכלימה, ש'בימינו עלתה כזאת', מי יודע אם לא בשביל הסער הגדול הזה, זה ברור, בכל הזמנים, בפרט בעת צרה, כשרואים שיש כל כך הרבה צרות, כל כך הרבה מכות, מה עיקר התביעה? 'רפו ידיהם מן התורה', מיד, 'ויילן יהושע כלילה ההוא בתוך העמק', שלן בעומקה של הלכה.

עיקר התביעה צריך להיות חיזוק בתורה, כמו שכתוב ב'תנא דבי אליהו': 'כל העוסק בתורה, אינו רואה מידת פורענות, לא בעולם הזה, ולא לעולם הבא, ולא לימות המשיח', זה עיקר החיזוק מה שצריכים, כמו שכתוב ב'נפש החיים': 'שאפילו שנתנה רשות לחבל, הקב"ה מצווה אותם לא תשחית את עצם, זה תלמיד חכם שלא תגע בו', אבל כשרואים כזה מדת הדין בעולם זה פחד!

'שלושה הקב"ה בוכה עליהם, מי שאפשר לו לעסוק בתורה ואינו עוסק", אז כביכול הוא בוכה, זה פחד פחדים!

השואה של הנאצים י"מ"ש, היתה בעיקר שואת הגוף, שפיקוח דמים, השמד של סטאלין י"מ"ש, היה עבודה זרה, כפירה, כפירה רוחנית, אבל בעיקר במעשים, 'סור מטוב ועשה רע', ה'שטן' הזה של האינטרנט וכל הדומה לו, זו שואה של גילוי עריות! וזה כולל את כל השלושה! זה הגרוע ביותר! זה חורבן הלב! חורבן המידות! חורבן של הכל! אולי כלפי חוץ זה נראה נחמד, אם יושבים בבית מדרש, אבל בפנים רקוב, ה' ירחם! שיהודים יהיו מעורבים בחורבן כזה רח"ל?! כזה ערב רב, כזה סחף שאי אפשר להתנתק מזה, זה חורבן נורא! אני לא יודע בכלל אם היתה פעם השחתה כזו, אולי היצר הרע, עבירות אולי כן, אבל חורבן כזה? רקבון כזה? סחרור כזה? בשטיפת מוח? בסחף כזה? זה השחתה של המידות! מי יודע איזה תרופה יש לזה, אם בכלל?

אני בטוח בלי ספק, שאם יתנו לאחד, עשר אלף דולר שח"ו, ח"ו, כדי שיעבור על ג' עבירות, שח"ו יפגע בספר תורה, אף אחד לא יעשה את זה, מיליון דולר בשביל שיסגור ישיבה חלילה וחס, ולזרוק חצי מוות על ספר תורה חי? להכניס רעל במוח היהודי? ב'קודש הקדשים'? ברצון, ובחיים, זה כן?!

ב'נפש החיים' כתוב: "שמחשבת ישראל פוגמת הרבה יותר מאשר מעשה טיטוס, שחילל ספר תורה, ועשה כל דבר אסור", אלא מאי? על ספר תורה צריך לצום, ועל זה לא צריך לצום?!

אנחנו חיים בדור של נהנתנות, למה לא, אין גבולות, וזה לא ממידות רעות, זה פשוט ברע של שעמום וחס פשרני, מי שלא שם לעצמו ולביתו גבולות חזקים וברורים, אם נגיד שלום עלי נפש, מי יודע לאן נגיע?

"ועתה הניחה לי ויחר אפי בהם ואכלם" למה כל הכלל? למה מיד כזה חרון אף?, אישה מסוגלת לסבול את כל היסורים הכי גרויעים תחת בעלה, דבר אחד היא לא יכולה לסבול, להכניס צרתה לביתה, להכניס עוד שותפה בבית, "אותי עזבו מקור מים חיים", לעונב חלילה את התורה הקדושה, את השקיעות בתורה, להרוס משפחות! נפשות טהורות! "לחצוב להם בורות" על מה? על מה? ברצון, ובחיים?!

אחי ורעי, אני מבקש מכם בתחנונים, יש לי מספיק הפעק'ל שלי, אל נא תוסיפו לי עוד, אנא מכם, אתם אחי וידידי, אל נא שלא ישרפוני בגיהנם חלילה, עשו זאת שלא יתביישו אבותי בגן עדן, אל נא תוסיפו לי עוד פעקלאך, אני לא מדבר סתם, יש לי הוכחות לה.

כשרואים כזה 'חרון אף', כאלה מכות מפחידות, הלב רועד! 'משפטיך תהום רבה', 'מה זאת עשה אלוקים לנו', מה נענה אנן בני התורה מאן מלכי רבנן? מה זה מחייב אותנו? כשרואים כזה מדת הדין מתוחה, כאלה אסונות מוזעזעים, איך עוד אפשר להחזיק את ה'שרץ', את ה'אבי אבות'? איך אפשר להיות כמו אתמול, כשעוד ועוד אנשים מגיעים לרשימה הנוראה שבין חיים למוות! אנשים שהסתובבו בין כולם, ובבת אחת נפל להם השיער, הורידו את הפאות והזקן! כמה משפחות נקרעו בין תקווה ליאוש? כמה לבבות קרועים וחבולים! מנפצים לרסיסים! 'ברצותו מחיה וברצותו...'

צעירים, ילדים, נשים, הלב נקרע! כבר לא יכול יותר! הבתי חולים מלאים, מחכים חודשים רבים לחדרי ניתוח, כמה תאונות? כמה חולים? משפחות, ברגע אחד נופצו לרסיסים! הרי רואים בחוש את ה'ושב מאחרך', שאין השגחה חלילה, 'הורגת טובים ורעים', לאן הגענו? לא מוזן, היעלה זה הדעת דבר כזה? שאבדך, בחור, יכניס לכיסו, יכניס לביתו 'טלויזיא', בגלל שיש שם 'טלפון טוב'? בגלל שזה נוח? בגלל שיש שם משחקים יפים?

אנשים שחשבים לעצמם שאי אפשר בלי זה, אי אפשר לחיות בלי זה, מה קרה לנו? לאן הגענו? היעלה על הדעת, שבחור יכניס 'טלויזיא' לחדרו, או איזה 'עיתון טרייף'? הרי יורקו אותו מהישיבה, אין לו צורה של בחור ישיבה, וזה פחות מזה? הרי זה פי כמה וכמה יותר חמור! היעלה על הדעת? מבוגרים, אברכים חכמים, אנשים חכמים, יצטרכו להסביר להם כאלה דברים? איזה עם אנחנו? שכחנו מי היו אבותנו, מי היו זקנינו? איזה מסירות נפש היה כל השנים, יהודים פשוטים מסדר את נפשם, ואיפה אנחנו? אם לא נילחם בכל הכח, מי יאשר בשביל להציל אותנו?

היתה בחורה, שלא עלינו, הנאצים י"מ"ש קשרו אותה לזנב הסוס, וככה גררו אותה בכל העיר, אז היא לקחה נעצים, ודקרה את עצמה רח"ל, וכך חיברה את הבגדים לבשרה, לרגלים, שלא יתרומומו הבגדים, הרי זה שורף! אבל הגיהנם יותר שורף!. הגמרא אומרת: "ר' מתיא בן חרש הכניס לעצמו ברזלים רותחים לעינים והתעורר, כדי שלא יראה מראה אסור", איפה אנחנו חיים? איזה דור?

ההשכלה הוחיכה, שבחור או אברך אחד רקוב, מרקיב את כל הסביבה! וכל שכן היום, במבט אחד רח"ל, הרס מבהיל! ומי יכול לומר שלום יהיה לי, אני בסדר, לי זה לא יקרה? אחרי שנופלים אין מוצא! אבל את המכשיר הראשון, המבט הראשון, את זה למה עשית? על זה נענשים על הכל, 'אין אפוטרופוס'!

ויש 'למדנים', עם כל מיני טענות משונות, 'גזירה שאי אפשר לעמוד בה', 'מוטב יהיו שוגגין', 'פרנסה', 'דבר שאינו נשמע', 'זאת המציאות', 'אתה לא ריאל', זה 'אשר קרן' ממש! 'הותרה לו!' וכי אדם רואה את בנו נופל למסיון, מתפתה למחבל רח"ל, הוא גם יגיד כך? הרי הנוער יודע היום הכל, ברעג אחד, משפחות טובים, מאבדים את הילדים! הבן יצא לקרוא כמה הודעות וחזר מסוחרר, הבת מדברת בשפה אחרת, והשאר ידוע, משפחות מתרסקות! לאן זה יוביל? איזה חיים? איזה סחרור?

"יורא מנוחה כי טוב ויט שכמו לסבול", דור שלא יודע מה זה 'מנוחת הנפש', המכשירים ה'כשרים' האלו, זה הרי 'ירידה' ממש! איזה חיים יש לאנשים כאלו? ומי מדבר על ה'שריף'? הגויים נלחמים עם זה! ומי מדבר על טוהר הלימוד? על טוהר המידות? כל היום 'גחלי רתמים'! שעה אחת לא יכול ללמוד רצון!

מישהו אמר לי היום בשם הגאון רבי חיים קניבסקי שליט"א, שמי שמחזיק את המכשיר בכיס, גם אם הוא לא פותח את זה, זה לא נקרא 'קביעות עיתים לתורה'!

מי לא מהדר במצוות? 'קדוש יהיה לכם', אקונומיקה מחפשים הכשרים, בפסח, במצות, באתרוג, מה לא? איזה 'יעילה', איזה 'למדן', ואיך זה ב'חמורי חמורות'? מכניסים את החומר נפץ הכי מסוכן! 'כיעור שבכיעור!' בתפילה, בלימוד, בעבודה, 'תורה מה תהא עליה?' מי יצמח גדולי ישראל? שהוא בעצמו יכניס לבית מדרש, לכיס, את זוהמת מצרים? הטכנולוגיה של יוון רח"ל? את 'וולאוין' סגרו כדי שלא ילמדו לימודי חול, להכניס את 'מואב וושהי ועמלק' ל'קודש הקדשים', זה 'כשר'!?

סליחה שאני מדבר חריף, אבל הלב שותת דם! כמה גדולי ישראל זעקו מרה, מרן רבי חיים קניבסקי אמר, 'הירג ואל יעבור!' אין שום היתר של 'פרנסה'! זה 'עבודה זרה'! זה מביא את כל הצרות הביתה, גם מדברי תורה, זה מצווה הבאה בעבירה', פשוט לי, שדירה שיש שם את האינטרנט, זה לא שומר המזווה, אסור לשים שם מוזון!

'ובנו של עולם', אם תפילין נופלים ח"ו, צריכים לצום, אם התפילין שלך, שכתוב בהם "מי כעמך ישראל" נופלים לשאול תחתית, לא צריך לצום?! כזה עם קדוש, כלל ישראל קדושים וטהורים, נשמות טהורות, הם פשוט לא יודעים, הם לא רואים, הם לא שמים לב, מה הולך כאן? מה עומד מולם?

אני בטוח, שהסבא הקדוש ר' לייזר יוד'ל זצ"ל, אם היה רואה בחור עם ה'כרת' הזה, הוא היה צם עליו יותר מצום אחד, אין לנו היום את הכח, אבל אני מתבייש מעצמי, יש אנשי מעשה, חסידיים, עובדי השם, שצמים, צדיקים, למה הצדיקים צריכים לצום בגלל העוונות שלנו? עוד יותר, למה צריך 'מישיח צדקנו', 'שכינתא בגלותא', לסבול מכל הרעור שלנו? כמה סבל? כמה מכות הוא מקבל בגללנו? איזה דור נגזר עלינו? פחד פחדים! ממש רואים את כל סימני הגאולה, אי אפשר לשאת יותר.

'כבוד התורה מושפל לעפר', 'חכמת סופרים תסרח', הרי זה 'אין תרופה למכתו', איך אפשר לדבר בכלל? מי אנחנו אל מול גדולי התורה? זה פחד! לאן הגענו? 'עין רעה', 'לשוון הרע', אלה הם שתי המעכבים של הגאולה, שהעין והפה הפקדו, אלו הם 'אויבי התורה'! וכשאלה נקיים, אז 'התורה מקדשתו ומרוממתו על כל המעשים'.

אין ספק, שבכח התורה של ציבור כזה, לבטל את כל הגזירות, אם נקבל על עצמינו, כל אחד כפי יכולתו, חיווק בתורה, שנתחבר לתורה בכל נפשינו, בלי חציצות ומפסיקים, לא להוציא את הראש מהמים, ששעה תהיה שעה, וסדר יהיה 'קודש קדשים'! שהראש יהיה מונח כולו במתיקות התורה, בפרט בומוני רפיון.

בידינו עכשיו, לבקוע שערי שמים, לבער את כל הגזירות מכל צד ומשטין, זה 'עת רצון' עכשיו, זה זמן שהמונים המונים מקבלים קבלות, מסירות נפש, 'מי כעמך ישראל', אנשים חילונים, רחוקים, זרקו את ה'טרפיה' שלהם לרפואת הילדים, מקבלים על עצמם קבלות מכל העולם, ורואים ניסים גלויים כמזם, זה זמן של קידוש השם, עם מה נבוא למלך המשיח? עם החיווק התורה בטהרתה, עם המסירות נפש הזאת.

בני התורה הטהורים והיקרים, מובטחני בלי ספק, כל מי שיסיר את 'אלהי הנכר' הזה, כל מי שיקבל עליו איזה חיווק בשקיעות בתורה בקדושה, יראה ניסים גלויים ממש, וכמה שזה קשה יותר, שכרו אין סוף, כמו שכתוב ברש"י ב'סנהדרין דף ל': "מר עוקבא ברעג אחד של התבגרות בנסיון, היה נר דלוק על ראשו, ורואה מסוף העולם ועד סופו".

מה חוכתנו? הדבר הבסיסי, יסוד הכל, שקיעות בתורה כגד במים, מי שבאמת מונח בלימוד, זה מרומם ומקדש, "אין מחשבת עריות מצויה, אלא בלב הפנוי מן החכמה", לימוד בריכוז וברצף, קובר את כל המשחיתים, "הנותן דברי תורה על לבו, שהלב יהיה פתוח, מעבירין ממנו וכו' וכו', וכל הפורק ממנו, נותנים לו, נותנים לו"... זו העצה, וזהו המוצא להפוך את 'עצת בלעם', 'לישמע בקולי איעצך', 'תרו שברח, זכו בני בלשכת הגזית', 'איוב ששתק', זה לא מספיק, הוא לא יכול להגיד, אני בסדר, צריך למחות ולעשות מעשה.

אני חייב יהודות, ולהעריך, זה לעומת זה, אם ה'שטן' הזה הוא ה'אויב הגדול' של צמיחת גדולי תורה, כמה טוהר, כמה עושר, יש בקבוצה הגדולה בישיבה ברוך ה', מיסודו של האבא זצ"ל, שלומדים שנים עשרה שעות ביום! פשוט אין זמן לחטוא, כמה חזק ומובטח זה להצמיח גדולי ישראל ולהכרית כל משטין, וכמוכן, 'תפילה', 'תפילה בכל לבו', כל 'הרהור תשובה', מסלק כל מיני הרהורי עבירה, 'תפילה בכל לבו', ב'שמונה עשרה', ולפני יציאה לרחוב, 'להינצל מחבר רע', 'ומכל מיני משחית ופגע רע', כמה אנחנו זקוקים לרחמים גדולים, ולשים גבולות, לא כל דבר שיש ברחוב חייב להיכנס הביתה, לא כל צפצפון מאבד את כל הרצף.

ומה שנוגע לישיבה, חייבים להזהיר, ולחזק תקנת קדמונינו שהאבא זצ"ל העמיד: "אסור להכניס כל מכשיר דלוק לבית מדרש! גם מה שנקרא 'כשר'! וכל שכן, 'לא יראה ולא ימצא'! בחור או אברך, שיש לו מכשיר שאפשר להתחבר לאינטרנט, לא לראות שם תועבה רח"ל! זה כולל כל קו שהוא לא 'כשר', גם אם אין שם כרגע דברים פסולים", שה' ישומר שלא נצטרך לדבר על דברים כאלה.

האבא זצ"ל אסר את זה מצד 'חושן משפט', החזקה היא, ש'בגולנותא לא מחזקינן', יתכן שיעשו ארון מיוחד להפקיד את המכשירים שמה.

אשריכם בני התורה, שאתם מחווקים, וצריכים אנו להתחזק, ולחזק את האחרים, שהקב"ה 'יערה רוח טהרה ממרום', ו'יגדור פרצות עמו', ו'טהר לבנו לעבדך באמת', שנוכל לעמוד בתורה ולהתפלל, בלי שום מפריעים ונסיונות, שהקב"ה 'חיש נאולתנו בקרוב', ו'תמלא הארץ דעה את ה', והיה הנשאר בציון, והנותר בירושלים, קדוש ייאמר לו".

[השיחה נמסרה בהיכל הישיבה הקדושה, ב- י"ב אדר א' תשע"ד, לאחר האסון של בני משפחת גרוס. השיחה תורגמה בחלקה משפת ה'אידיש'.

ניתן להשיג את השיחה לשימעה, ב'מקלט' הישיבה ב'אוצ' השיעורים' - מס' 073 פגעי הטכנולוגיה. את תמליל השיחה, וכן הערות, או מי שברצונו להפיץ, נא להשאיר הודעה בטל' 0527-19-84

נודב לעילוי נשמת כ"ק מרן רבינו הקדוש והמהור בעל ה'ישועות משה' זיע"א מוויז'ניץ